

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

ניתנה ביום 20 אוקטובר 2015

המוסד הנכון בע"מ
חיים לוי

המבקשים

(להלן: "המוסד")

-

המשיב

משה לוי

(להלן: "מר משה לוי")

בשם המוסד – עו"ד אריק שלו
בשם מר משה לוי – עו"ד רביד בן שמחון

לפני: כב' הרשם השופט כאמל אבו קאעוד

החלטה

1. לפניי בקשות הודיות לסילוק הערעורים שבכותרת על הסף מחמת איחור בהגשתם.
2. הערעורים מכוונים כנגד פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב-יפו (השופטת אסנת רובוביץ-ברכש ונציגי הציבור מר יעקב גרינברג ומר שמואל לוי; סע"ש 9074-10-12) שניתן ביום 19.5.15.

כללי

3. בפני בית הדין האזורי התבררו תביעה ותביעה שכנגד שהוגשו על ידי הצדדים. מר משה לוי שעבד במוסד הנכון בע"מ (להלן: "המוסד") בתקופה שמיום 1.9.2000 ועד ליום 10.7.2012 הגיש נגד המוסד ובעליו מר חיים לוי, שהוא גם דודו, תביעה לפיצויי פיטורים, פיצויים בגין פיטורים שלא כדין וזכויות סוציאליות שונות. בתביעה שכנגד נתבע מר משה לוי בין היתר להחזר הלוואות וחובות.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

4. בית הדין קמא שוכנע כי מר משה לוי פוטר מעבודתו, ללא שימוע וקבע כי הוא זכאי לתשלום פיצויי פיטורים, חלף הודעה מוקדמת ופיצוי בגין פיטורים שלא כדין. בית הדין קיבל את עדותו של מר משה לוי שנתמכה בין היתר בתמליל שיחה שהתנהלה בין הצדדים בה תועד מר חיים לוי מאשר את דבר הפיטורים. כמו כן נפסקו לזכות מר משה לוי פדיון חופשה בגין השנים 2010-2012 והפרשי דמי חופשה בגין כל שנות עבודתו הקודמות שבהן יצא מדי שנה ל-10 ימי חופשה בלבד. למר משה לוי נפסקו דמי חופשה בגין כל תקופת עבודתו שכן לא נטענה על ידי המוסך טענת התיישנות ולא הייתה מחלוקת כי לא נוהל פנקס חופשה. זאת ועוד, נפסקו למר משה לוי פיצויים בגין העדר הפרשה לפנסיה על יסוד חוות הדעת שהוגשה מטעמו וזאת בשים לב כי המוסך לא חלק על חובתו לבצע הפרשות פנסיוניות ולא הגיש כל תחשיב נגדי מטעמו. עוד פסק בית הדין גמול בגין עבודה בשעות נוספות אולם רק בגין התקופה שממועד תיקון חוק הגנת השכר מפברואר 2009 ואילך וזאת על יסוד הקביעה כי המוסך לא ערך רישום של שעות עבודתו של מר משה לוי. כמו כן, נפסקו למר משה לוי דמי הבראה, ושכר בגין חודש העבודה האחרון.

תביעתו של מר משה לוי נגד דודו נדחתה משלא הרים את הנטל הנדרש להוכחת היסודות להרמת מסך ההתאגדות. התביעות לתוספת יותר ותוספת ותק נדחו אף הן משנקבע כי שכרו של מר משה לוי עלה בשיעור גבוה משמעותית מתוספת הוותק והיוקר. התביעה לפיצויים בגין לשון רע ועוולות נזיקיות נוספות נדחו מן הטעם שמר משה לוי נמנע מלהביא ראיות להוכחת הטענות בעניין זה על אף שטען כי אלה מצויים ברשותו.

התביעה שכנגד נדחתה אף היא.

5. בערעור שהוגש על ידי מר משה לוי הוא מלין כנגד דחיית התביעה נגד מר חיים לוי ועל דחיית התביעה לפיצויים בגין הוצאת לשון הרע, פיצויי הלנה, תוספת וותק ויוקר.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

6. בערעור שהוגש על ידי המוסך ומר חיים לוי הם מלינים כנגד קביעת בית הדין קמא לפיה מר משה לוי פוטר מעבודתו ללא הודעה מוקדמת. עוד מלינים הם על דחיית טענתם להתיישנות הזכות לפדיון חופשה והשגותיהם על אופן חישוב הזכות. זאת ועוד, הם מלינים על קביעותיו של בית הדין בעניין הזכות לחלף הפרשה לפנסיה, גמול בגין עבודה בשעות נוספות ופיצוי בגין העדר שימוע.

טענות הצדדים בבקשות לסילוק על הסף

בקשת מר משה לוי

7. מר משה לוי טען בבקשתו כי פסק הדין נמסר באמצעות הדואר האלקטרוני לעו"ד ברק רון, מי שייצג את המוסך בבית הדין קמא כבר ביום 20.5.15, ועל כן הערעור שהוגש ביום 24.6.15 הוגש באיחור.

מר משה לוי הוסיף כי בסמוך לאחר מתן פסק הדין בא כוחו, עו"ד עודד שטרזמן, קיבל את הסכמתו של עו"ד ברק רון להארכת המועד להגשת הערעור מטעמו ב- 30 ימים. בתמיכה לטענותיו של מר משה לוי בעניין זה צורף תצהיר של בא כוחו, עו"ד שטרזמן.

8. המוסך התנגד לבקשה וטען בין היתר כי הערעור מטעמו הוגש במועד. המוסך טען גם כנגד אישור המצאת פסק הדין בדואר אלקטרוני. כמו כן טען לחוסר ניכיון כפיים מצד מר משה לוי. לטענת המוסך ההסכמה על הארכת המועד לא אוזכרה בבקשה לסילוק על הסף שהוגשה מטעם מר משה לוי ויש טעם לפגם באי הגשת בקשה להארכת מועד. לחילופין נטען כי יש להאריך את המועד להגשת הערעור שכן הצדדים ידעו על הכוונות ההדדיות להגשת הערעורים ואף נתנו הסכמות להגשת בקשות ארכה במידת הצורך. כמו כן נטען כי לערעור סיכויים גבוהים להתקבל.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

9. בתשובה לתגובת המוסך טען מר משה לוי שהוא קיבל הסכמה מפורשת להארכת המועד להגשת הערעור בתנאי לאי הגשת פסק הדין לאכיפה בלשכת ההוצאה לפועל בעוד שמר חיים לוי הודיעו שאין בכוונתו לערער על פסק הדין. בתמיכה לטענותיו צירף מר משה לוי תכתובת דואר אלקטרוני בין הצדדים מיום 15 ו-16 ליוני 2015.

עוד טוען מר משה לוי כי ההסכמה בדבר הארכת המועד צוינה מפורשות בבקשה לסילוק ערעור המוסך על הסף בניגוד לנטען בתגובה. זאת ועוד, טוען מר משה לוי כי לא הצדדים לא ידעו על "כוונה הדדית" להגיש ערעורים הדדיים על פסק הדין כי אם כוונה של מר משה לוי בלבד.

10. המוסך ביקש להוסיף ולהגיש תגובה נוספת בעקבות תשובתו של מר משה לוי והאחרון התנגד. אינני רואה מקום להתיר תגובות נוספות על אלה שהוגשו וממלא נראה כי טענות הצדדים שהובאו עד כה מספיקות להכרעה בבקשות שלפניי ואין בתגובה הנוספת כדי לשנות מההחלטה דנן.

בקשת המוסך

11. לטענת המוסך על אף שבא כוחו נתן הסכמה למר משה לוי להארכת המועד להגשת הערעור אין די בהסכמתו והיה עליו להגיש בקשה מתאימה לבית הדין. משלא עשה כן, יש לדחות את ערעורו על הסף.

12. מר משה לוי התנגד לבקשה וטען כי היא חסרת תום לב, ויש בה שימוש לרעה בהליכי משפט שכן לא יתכן והמוסך יחזור בו בדיעבד מהסכמתו להארכת המועד להגשת הערעור. לחילופין טען מר משה לוי שיש מקום להארכת המועד להגשת הערעור מחמת סיכויי הערעור הטובים.

13. המוסך השיב לתגובתו של מר משה לוי וחזר על עיקר טענותיו.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

הכרעה

14. בהתאם לתקנה 73 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין) התשנ"ב - 1991 (להלן: "התקנות") המועד להגשת ערעור על פסק דין של בית דין אזורי הוא 30 ימים מיום שימוע פסק הדין או מהיום שהומצא למערער פסק הדין אם ניתן בהעדר הצדדים.

15. מר משה לוי מודה כי קיבל לידי את פסק הדין כבר ביום 19.5.15 ואין חולק כי הערעור מטעמו הוגש באיחור. בשים לב למועד מסירת פסק הדין, המועד האחרון להגשת הערעור חלף ביום 18.6. לפיכך, הערעור הוגש באיחור של 28 ימים.

16. מעיון באישורי המסירה בתיק של בית הדין קמא, עולה כי פסק הדין נמסר בדואר לבא כוחו של המוסך ביום 31.5.15. עם זאת, מעיון בתיק האלקטרוני ניתן להיווכח כי פסק הדין הובא לידיעתו של ב"כ המוסך והוא עיין בו עוד ביום 19.5.15. מכאן, המועד האחרון להגשת הערעור מטעם המוסך חלף כבר ביום 18.6.15, ועל כן אין מקום לספק כי גם הערעור מטעמו הוגש באיחור.

17. גם אם לא אקבל את מועד העיון בפסק הדין כמועד ממנו יש למנות את הימים להגשת הערעור, הרי שלכל הפחות יש לראות במועד מסירת פסק הדין בדואר אלקטרוני במשרד ב"כ המוסך, ביום 20.5.15 כמועד מסירת פסק הדין, וזאת נוכח הוראותיה של תקנה 497ג(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 החלה בבית הדין לעבודה, שכן מלבד אמירה לאקונית לפיה לא הוצג אישור המסירה המקורי, לא הוכיח המוסך היפוכו של דבר. לפיכך, הערעור מטעם המוסך הוגש לכל הפחות באיחור של 5 ימים.

18. לאחר שקבעתי כי הערעורים הוגשו באיחור, אבחן את בקשות הצדדים, שהועלו אגב אורחה בתגובותיהם, להארכת המועד להגשת הערעורים מטעמים.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

19. תקנה 125 לתקנות מסמיכה את בית הדין להאריך מועדים שנקבעו בתקנות וקובעת את התנאים לכך, כדלקמן:

"מועד או זמן שקבע בית הדין או הרשם לעשיית דבר שבסדר הדין או שבנוהג, רשאי הוא, לפי שיקול דעתו ובאין הוראה אחרת בתקנות אלה, להאריכו מזמן לזמן, אף שנסתיים המועד או הזמן שנקבע מלכתחילה; נקבע המועד או הזמן בחיקוק, לרבות בתקנות אלה, רשאי הוא להאריךכם מטעמים מיוחדים שיירשמו". [ההדגשות הוספו – כ.א.ק.].

20. נפסק כי "הטעמים המיוחדים" אשר בגינם ניתן להאריך מועד הקבוע בחוק או בתקנות אינם מתוחמים ברשימה סגורה וכל מקרה יבחן על פי נסיבותיו¹. לעניין זה נקבעו על ידי בית המשפט העליון² עקרונות מנחים להגדרת "טעמים מיוחדים" שהינם:

"...במקרה שבו סוכלה הכוונה להגיש ערעור, עקב אירועים שהנם מחוץ לשליטה הרגילה של בעל הדין (מוות, מחלה). טעם מיוחד קיים אף במקרה בו התחולל אירוע שאינו צפוי מראש, ולא ניתן להיערך אליו מראש. גם מצב דברים שבו טעה בעל הדין ביחס למצב המשפטי או העובדתי, כלול בקטגוריה זו, ובלבד שהטעות אינה טעות מובנת מאליה, טעות הניתנת לגילוי על ידי בדיקה שגרתית, שהגשת כל כתב טענות מחויבת בה".

21. כלל הוא, כי איחור של ימים בודדים או אף יום אחד בלבד בהגשת הערעור טעון תרוץ והצדקה³. בית הדין מייחס משקל למידת האיחור בהגשת הערעור⁴. ככל שגדל האיחור, כך יקשה על המבקש להצדיקו.

¹ ע"א"ח (ארצי) 56/05 מאיר איתן - הילטון תל אביב בע"מ (מיום 23.05.05).

² ע"א (עליון) 6842/00 ידידיה נ' קסט ואח', פ"ד נה(2) 904.

³ ע"א (עליון) 694/01 מדינת ישראל נ' לאה ויסמן (מיום 30.7.01).

⁴ יואל זוסמן סדרי הדין האזרחי, מהדורה שביעית, ס' 688 (להלן - זוסמן).

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

במקרה דנן, מר משה לוי איחר איחור ניכר בהגשת הערעור ולא הציג טעם מיוחד למחלדו, למעט טענתו להסכמה של המוסך להארכת המועד.

22. הסכמתו של המשיב להארכת המועד להגשת הערעור, יכולה בנסיבות מסוימות להתגבש לטעם מיוחד להארכת המועד, אולם בנסיבות העניין ובשים לב לאיחור הניכר בהגשת הערעור אין בה די מאחר שלא הוגשה על ידי המערער בקשה לבית הדין להארכת המועד, שרק לו הסמכות להאריך מועד להגשת הליך ערעורי.

23. המוסך לא הביא טעם למחדליו וטען "להגנתו" כי הערעור מטעמו הוגש במועד. עוד הוסיף המוסך כי התקבלה "הסכמה הדדית" להארכת המועד שהוכחה על ידי מר משה לוי ולא נתמכה בתצהיר המוסך או מי מטעמו. בין אם התקבלה הסכמה כאמור ובין אם לאו, אין בנימוקי המוסך טעם מיוחד להארכת המועד שכן לא הוגשה מטעמו בקשה להארכת מועד, כפי שהובהר לעיל.

24. שיקול מרכזי בהכרעה אם להאריך את המועד להגשת הליך ערעור, הוא סיכויי הליך הערעור⁵. לעניין זה נקבע כי סיכויי הערעור הם שיקול חשוב ומהותי בהחלטה בדבר הארכת המועד להגשת ערעור כאשר סיכויי הערעור, בהתאם לנסיבות המקרה גופו, יכולים כשלעצמם להתגבש לכדי טעם מיוחד להארכת מועד⁶. מעיון בפסק הדין ובהודעות הערעור, עולה כי סיכויי הערעור של הצדדים נמוכים, אינם מכפרים על מחדליהם של הצדדים ואין בהם אפוא כדי להצדיק הארכת המועד.

25. סיכויי הערעור של מר משה לוי המכוונים כנגד דחיית התביעה האישית שהוגשה נגד דודו נמוכים שכן הרמת מסך ההתאגדות היא פעולה השמורה למקרים חריגים בלבד, ועל פניו לא היה די בטענותיו של מר משה לוי כדי להרים את הנטל הנדרש בעניין זה.

⁵ ראה: בש"א 604/05 טובה אירלנדר נ' הסתדרות העובדים הכללית החדשה (מיום 21.8.2005).

⁶ ראה: עאח 14/07 בריסק לירן - המוסד לביטוח לאומי; עאח 44/06 משה קרסנטי - תדיראן קבוצת הקשר בע"מ, (מיום 30.10.06).

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

קביעותיו של בית הדין קמא בדחותו את התביעה לפיצויים בגין הוצאת לשון הרע מבוססות על דלות הראיות שעמדה בפניו, ונראה כי אין בטענותיו של מר משה לוי בהודעת הערעור כדי לשנות בדיעבד את מאזן ההסתברויות בעניין זה. באותו אופן קביעותיו של בית הדין קמא בעניין תוספות הוותק והיוקר הן קביעות עובדתיות שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהן. כמו כן, אין לטענותיו של מר משה לוי לעניין אי פסיקת פיצויי הלנה סיכויים גבוהים שכן, המדובר בקביעות שבשיקול דעת, הנתונות לערכאה הדיונית, והן אינן זוכות להתערבות ערכאת הערעור כדבר שבשגרה.

26. באשר לסיכויי ערעור המוסך הרי שגם כאן מדובר בערעור על קביעות עובדתיות שערכאת הערעור אינה ממהרת להתערב בהן. קביעותיו של בית הדין קמא בעניין נסיבות הפסקת עבודתו של מר משה לוי על כל השלכותיהן בסעדים שנפסקו, מבוססות היטב בחומר הראיות והסיכויים כי ערכאת הערעור תמצא לנכון להתערב בהן נמוך. באותו אופן, קביעותיו של בית הדין קמא בעניין נטלי ההוכחה והעדפתו את תחשיביו של מר משה לוי ברכיבי התביעה השונים הן מסוג הקביעות שערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב.

27. נוכח האמור, נראה כי אין בסיכויי הערעור של הצדדים כדי להקים טעם מיוחד להארכת המועד להגשת הערעורים.

סוף דבר

28. אשר על כן, ובהעדר טעם מיוחד להארכת המועד, הערעורים ההדדיים שהוגשו מטעם הצדדים, נמחקים בזאת מחמת איחור בהגשתם.

29. בנסיבות העניין ובשים לב כי הבקשות ההדדיות לסילוק על הסף התקבלו, כל צד יישא בהוצאותיו.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 53741-06-15

ע"ע 34415-07-15

30. הדיון הקבוע ליום 15.12.15 מבוטל בזאת.

31. מזכירות בית הדין תסרוק את ההחלטה דן בשני התיקים שבכותרת.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ו (20 אוקטובר 2015) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

כאמל אבו קאעוד, רשם

